

Poštnina plačana v gotovini.

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20 —, za inozemstvo Din 50—; posamezna številka Din 2— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VI

Celje, dne 14. avgusta 1935

Štev. 16

Prava pot

Težka gospodarska kriza je dandanes pritisnila menda že prav ves svet ter ga duši in davi v vseh državah, sicer v eni več in v drugi zopet manj, toda docela neprizadeta ni ostala nobena. Največ pa seveda trpi krizo v vsaki državi tisti stan, ki je najbolj številno zastopan in pri nas je to vprav kmetški stan. Gospodarska kriza je pri nas najprej pritisnila ob tla kmeta, njegova kupovna moč je padala vedno bolj in naravna posledica tega je bila, da je pritiskala kriza vedno bolj tudi ostale pridobitne sloje prebivalstva. Rešitev gospodarske krize pri nas leži torej na dlani: treba je zopet dvigniti kupno moč našega kmeta, pa bo s tem istočasno pomagano tudi ostalim pridobitnim slojem. Kupne moči kmeta pa seveda ne moremo dvigniti s tem, da mu nudimo posojila, ki jih v takih razmerah nikdar vrniti ne bi mogel, temveč je treba dvigniti ceno njegovih pridelkov, ki jih danes večinoma prodaja izpod cene. Toda, kako dvigniti cene, to je vprašanje, nad katerim so si že mnogi zaman razbijali glave, ker razni obliži tu prav nič ne pomagajo, temveč je treba temeljite in vsestransko premišljene rešitve. In edina pot, ki jo bo tu treba ubrati, je blagovno združništvo, ki ima namen čim najbolj skrajšati pot od pridelovalca do porabnika. Da je ta pot prava, pa nam najbolj dokazuje dejstvo, da je kriza najmanj pritisnila kmeta tam, kjer je najbolj razvito njegovo blagovno združništvo.

Toda, kakor se vinogradniki brigajo v prvi vrsti za vino, živinorejci za živino itd., prav tako je nam hmeljarjem glavna briga naš hmelj, kako tega čim lažje in po čim boljši ceni spraviti v denar. Ker smo z našim hmeljem navezani skoro izključno na izvoz, se razne prisilne cene v zvezi z drugimi monopolskimi ukrepi pri nas pač ne morejo ob-

nesti, kakor so tudi ponekod z njimi za hmeljarje prav ugodno rešili to vprašanje. Zato moramo nastopiti drugo pot, tisto, ki našega kmeta danes sploh edina more zanesljivo rešiti, namreč pot združništva. Proti združništvu v hmeljarstvu so vladali in deloma še vladajo gotovi predsodki, češ da je združno poslovanje preveč težkopadno (neokretno) za vnovčevanje blaga, kateremu cena v tako močnem zamahu in tako neverjetno hitro koleba. Toda taki predrazsodki so docela neopravičeni, ker je združno poslovanje prav lahko tako poenostaviti, da prav nič ne ovira udeleževanja s svojo sicer res precejšnjo neokretnostjo. Sicer pa je ta neokretnost menda bila in je še le namišljena tistim, ki jim radi osebnih koristi združništvo pri hmeljarstvu nikakor ne gre v račun, in pa tistim, ki se s tem opravičujejo, da se jim ni treba lotiti tega vprašanja. Vsakomur, ki hmeljarstvo res pozna v vsem obsegu in vseh odtenkih, pa mora biti jasno, da vprav v hmeljarstvu more združništvo lažje, bolje in hitreje dovesti do uspeha kakor pa n. pr. v vinogradništvu ali živinoreji. Hmeljarstvo je namreč omejeno le na posamezne, sorazmerno majhne in precej točno omejene okoliše, kjer je zato združna organizacija v vseh podrobnostih mnogo lažje mogoča kakor pa pri raznih ostalih izrazito kmetijskih panogah.

V letih dobre konjunktore seveda pri hmeljarstvu na združništvo nihče ne misli. Toda zadnja

Hmeljarji! Pristopajte k hmeljarski zadrugi, ki vam je letos izposlovala polovično vožnjo za obiravce in bo še tudi razne druge ugodnosti, ako boste s svojim pristopom pomnožili vrste njenih članov, da bo lahko bolj odločno nastopala za prospeh našega hmeljarstva in interese hmeljarjev!

leta, ko so boljše cene vedno bolj redke, pa se je iskalo in našlo tudi za hmeljarstvo pomoč v združništvu. Dočim je Angležem in Nemcem, ki večino svojega hmelja lahko porabijo doma, bilo prav lahko hmeljarstvo enostavno monopolizirati, so po svobodnega združništva ubrali najprej na Poljskem, kjer imajo sedaj že nekaj hmeljarskih zadrug, ki se prav dobro razvijajo. In prav verjetno bodo isto pot morali kreniti hmeljarji tudi v drugih državah, ker posameznik v današnjih časih pač pomeni in zmore premalo.

Pri nas je združništvo sploh, izvzemši seveda denarnega, zlasli pa kmetško, še silno slabo razvito. Sicer se mnogo govori in piše o njem ter priporoča na vse strani, toda dejansko prav malo pospešuje in še manj podpira. Res se zdravo združništvo nikdar ne more širiti od zgoraj doli, temveč prav obratno, toda od zgoraj mu je treba ustvariti vse potrebne predpogoje ter nuditi polno zaščito in vso podporo za uspešen razvoj. Napačno je misliti, da se z denarno podporo par tisočakov letno že uspešno podpira kako zadruga. Nikakor ne, le bedno živofarenje se ji omogoča na ta način, pravega napredka v razvoju pa prav nič. Denarna podpora zadruzi je umestna le pri njenem nastanku in pozneje za izredne akcije, sicer pa ji razne druge ugodnosti mnogo več zaležejo in res omogočajo njen razvoj.

Tudi v hmeljarstvu so bili začetni združni poskusi pri nas silno skromni. Sicer smo leta 1931 končno dobili svojo hmeljarsko zadrugo, ki pa je naletela na silen odpor vseh tistih, ki na tuj račun dobro živijo od našega hmeljarstva. In teh ni malo. Poleg tega pa zadruga tudi ni uživala od zgoraj prav nobene zaščite in podpore za uspešno delovanje in razvoj, temveč vprav narobe. Razumljivo je, da v takih razmerah zadruga ni mogla delovati in se razvijati, kakor bi bilo potrebno. Tudi od spodaj ni uživala zadruga v začetku pravega razumevanja, ker je združna smisel pri našem kmetu sploh in tudi pri hmeljarju prav tako slabo razvita kakor čut vzajemnosti. Vkljub temu pa se je zadruga vzdržala, se širila in tudi nudila nekaj. Zdi se, da je končno le led prebit in da združna misel vedno bolj dobiva tla med hmeljarji, ki vedno bolj uvidevajo, da je za res trajno izboljšanje neznosnih razmer pri nas le po združništvu res — prava pot.

V slogi je moč! Za to pa vsi hmeljarji k hmeljarski zadruzi, da se z združenimi močmi borimo za skupne interese in dosežemo za naš pridelek tudi pravične cene!

Podrobneje o nalogah in pomenu ter vrednosti združništva za hmeljarstvo pa zopet ob drugi priliki.

Poskrbite za gladko zeleno barvo pridelka! V nasadih, ki še ne bodo obrani, le pravilno zaščitno škropljenje v kobule z 1 do 1½% pravilno pripravljeno bakreno-apneno brozgo ali 1% bakerapnom zajamči gladko zeleno barvo tudi v primeru slabega vremena.

Vabilo na

V. REDNI OBČNI ZBOR

registrovane zadruge z omejeno zavezo

»HMELJARSKA PRODAJNA ZADRUGA«

ki se bo vršil

v četrtek dne 15. avgusta 1935 ob 8. uri dopoldne v prostorih stare Sadnikove gostilne na Groblji pri Sv. Pavlu pri Preboldu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka 1934/35.
4. Dopolnilne volitve načelstva in volitve nadzorstva.
5. Izprememba pravil.
6. Izgledi na letošnji pridelek hmelja in gibanje cen.
7. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se vrši uro pozneje istotam drug občni zbor v smislu § 27 združnih pravil.

Prisostvovati občnemu zboru smejo sicer le združniki, vendar še tik pred začetkom zborovanja lahko pristopi k zadruzi prav vsak hmeljar in prisostvuje potem občnemu zboru.

Žalce, dne 7. avgusta 1935.

Hmeljarska prodajna zadruga, r. z. z. o. z.

F. Plaskan l. r.

Al. Mihelčič l. r.

Razno

Vsakoletni tabor hmeljarjev se je vršil letos kakor običajno v nedeljo, dne 4. t. m. v Žalcu pri precejšnji udeležbi. Po deloma že nekoliko zastarelih poročilih o stanju nasadov v inozemstvu in običajnih navodilih o obiranju, sušenju ter prodajo hmelja se je predlagalo kot mezo obiravcem tudi letos Din 1:50 z, odnosno Din 2— brez hrane od mernika, kar je bilo soglasno sprejeto. Glede polovične voznje za obiravce je na splošno željo pojasnil urednik našega lista, da se je letos pač zavzela za to zadevo hmeljarska zadruga, ker društvo že lansko leto te ugodnosti ni moglo izposlovati in se je bilo bati, da je tudi letos ne bo. Tozadevna prošnja zadruge je bila po mnogem trudu letos ugodno rešena in je tako polovična voznja obiravcem dovoljena pod pogoji, ki smo jih že zadnjič objavili. Le žal, da se ni tudi lani že zadruga zavzela za to zadevo, ker bi v tem primeru tudi lani ne bili ostali

brez te ugodnosti. Na taboru se letos o za hmeljarje najbitnejšem vprašanju, izgledih na letošnje hmeljske cene, sploh ni razpravljalo in so se zato hmeljarji po nenavadno hitro končanem taboru vidno razočarani razšli.

Površina hmeljskih nasadov v ČSR je znašala glasom uradne statistike lani 11.850 ha (Zatec 8.914, Uštek 1.461, Roudnice 935, Duba 134 in Tršice 142 ha), predlani 10.849 ha (8.287, 1.263, 909, 111 in 122), leta 1932 pa 9.856 ha (7.349, 1.232, 871, 133 in 115), leta 1929 še 17.264 ha (13.362, 1.736, 1.300, 292 in 160), leta 1925 pa 10.218 ha (8.231, 1.117, 562, 202 in 77) in leta 1923 le 7.162 ha (6.079, 1.024, 309, 184 in 94). Pridelek hmelja pa je znašal v istih letih 71.000, 62.677, 75.219, 150.000, 125.000, 71.500 in 33.000 stotov. Kakor razvidno se je površina nasadov v ČSR po letu 1929 znižala skoro za polovico, od leta 1932 pa se stalno zopet dviga. Najbolj se menja površina nasadov v žateškem okolišu, najbolj stalna pa je v Ušteku. Ker pa je nadaljnje širjenje nasadov v ČSR z zakonom onemogočeno, bo verjetno površina nasadov ostala poslej sploh bolj stalna, v kolikor se v primeru nadprodukcije in hmeljske krize ne bo morala znižati.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Pri izdatni vlagi in tudi sicer razmeroma ugodnem vremenu hmelj dozoreva in bo po 15. t. m. prešlo obiranje splošno v polni tek. Po izdatnem deževju zadnjega časa so si nasadi še opomogli in so se tudi kobule prav dobro razvile. Rastlina je zdrava in čvrsta ter resnejše nevarnosti bolezni ali škodljivcev zaenkrat ni. Poleg prav lepih nasadov jih je sicer tudi nekaj, kjer se je rastlina slabše razvila, vendar se v splošnem računa s srednje dobro letino, tako, da bo letošnji pridelek znašal kakih 20.000 stotov v vsakem oziru prvovrstnega blaga. — Kupčija še miruje, vendar je tudi za letošnji pridelek že precej zanimanja in je tudi več inozemskih nakupovalcev že prispelo semkaj.

Vojvodina: Začetkom preteklega tedna je izdaten dež zopet osvežil nasade, tako da bodo kobule normalno dozorele. Ako ne bo še kake posebne nesreče, je pričakovati prvovrstni pridelek, izvzemši nasade, ki so že preveč trpeli od suše. Računa se, da bo letošnji pridelek obilnejši kakor lani in znašal predvidoma kakih 15.000 stotov prvovrstnega blaga. — Kupčija še miruje in bo verjetno šele z novim pridelkom zopet oživela.

Češkoslovaška: Pri nadalje nepretrgano trajajoči suši, razmeroma znatni vročini podnevi in nenavadno nizki nočni temperaturi je stanje nasadov vedno bolj nepovoljno ter hmelj predčasno zaključuje rast in dozoreva. Ceniti letošnji pridelek sicer zaenkrat še ni mogoče, vendar bo vsekakor manjši kakor lani. Glede kakovosti pa se obeta prvovrstno blago, ker vključ neugodnim vremenskim razmeram ni nobene nevarnosti bolezni ali škodljivcev. — Na tržišču je položaj nespremenjen in tendenca za pičle preostanke

Hmeljarji! Lepo obirajte ter sušite skrbno in pravilno, da dobite brezhibno blago, ker le tako bo šlo gladko v denar in doseglo čim boljšo ceno!

Ohranite pri prodaji mirno kri in trdne živce, da si sami ne skvarite cene! Pazite, kako in komu prodate, ker prva zamera je vedno boljša kot druga!

lanskega pridelka razmeroma čvrsta. Tako notira prejkoslej lanski žateški pridelek 57—62 Din, Uštek in Roudnice pa do 54 Din za kg.

Nemčija: Zadnji čas sicer tudi hmeljski nasadi vedno bolj občutijo pomanjkanje vlage, vendar je rastlina v glavnem dobro odcvetela in prehaja že v kobule. Sicer je rastlina zdrava, vendar se za primer deževnega vremena med obiranjem pridno škropi zaščitno proti peronospori; rdečega pajka je letos izredno malo in se le izjemoma pojavi semtertje v neznačajnem obsegu. Splošno se računa z dobro srednjo letino in brezhibnim pridelkom. — Tržišče je razmeroma mirno in prometa le malo. Za domačo porabo je bilo prodanega nekaj lanskega pridelka tudi zadnji čas, in sicer se trži Hallertau po 72—107 Din, Hersbruck 71 do 79 Din in Baden 68 Din, za izvoz pa Hallertau po 51—55 Din in Hersbruck 39—43 Din ter predlanski hmelj po 28—33 Din za kg. Tendenca je mirna.

Francija: Pri izredno suhem in vročem vremenu je nevarnost peronospore docela ponehala in so tudi uši izginile, pač pa rastlina mnogo trpi radi suše. Izdatna vlaga bi bila nujno potrebna, sicer bo treba računati le z bolj pičlo letino. — Na tržišču je skoro popolno zatišje, vendar so ostale cene nominalno v glavnem nespremenjene in tako notira sedaj lanski pridelek alzaški 44—50 Din in Nord 26—27 Din, dočim uvoženi žateški že cazarinjen do 97 Din za kg.

Belgija: Splošno trpijo nasadi mnogo radi suše, vendar se še razmeroma dobro drže in so že v polnem cvetu. — Na tržišču je semtertje tendenca zopet bolj čvrsta in lanski pridelek notira Poperinghe 18—19 Din, letošnji v predprodaji za oktober-november pa Poperinghe 19—20 Din, Alost pa do 12 Din za kg.

Poljska: Izredno suho in čez dan toplo, ponoči pa nenavadno hladno vreme je povzročilo močnje v normalnem razvoju hmeljske rastline ter poslabšalo izgled v vsakem oziru na letošnji pridelek. Stanje nasadov je zelo neenakomerno, vendar pa je splošno rastlina zdrava in že v polnem cvetu. — Kupčija se nekaj giblje, vendar bo oživela bolj verjetno z novim pridelkom; sicer pa neprodane zaloge lanskega pridelka znašajo le še kakih 500 stotov.

Anglija: Stanje nasadov je zelo neenakomerno in je težko preceniti letošnji pridelek, ki pa bo glede množine najbrže nekoliko zaostal za lanskim. Pretekli teden je izdaten dež zopet poskrbel za potrebno vlago in upati je, da si bodo nasadi še precej opomogli. Rastlina je sicer zdrava, le peronospora se semtertje kljub zaščitnemu škropljenju trdovratno vedno znova zopet pojavlja. — Na tržišču je položaj nespremenjen miren in prav tako nominalno nespremenjene tudi cene.

Amerika: Stanje nasadov je nadalje zadovoljivo, v posameznih okoliših sicer precej različno, vendar obeta v splošnem dobro in ponekod celo prav dobro letino. — Tržišče je nadalje izredno mirno in skoro brez prometa, cene pa se nominalno še držijo nespremenjene, vendar se za lansko domače blago težko doseže nad 12 Din in za že zacarinjeno inozemsko nad 85 Din za kg.

Obiščite obrtno razstavo v Celju!

Saj je to cel velesejm, ki se ga res izplača ogledati. Traja pa le še do 18. t. m.

Za razvedrilo

Bridka resnica.

Gospa, ki je hotela biti zmerom bolna, pride zopet k zdravniku. Ta jo sprašuje in preiskuje, preiskuje in sprašuje, nazadnje pa pravi:

»Gospa, ali prenesete resnico?«

»Naj bo kar hoče, gospod doktor, kar povejte, kaj mi je; na vse sem pripravljena.«

Zdravnik: »Gospa, zelo obžalujem, ampak — nič vam ni.«

Vprav narobe.

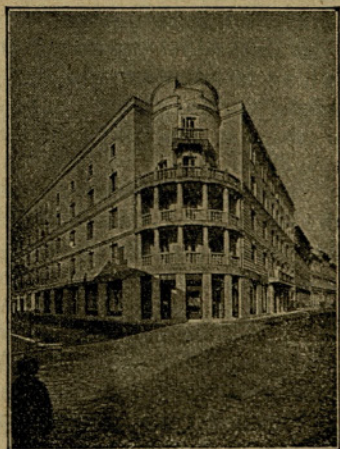
Upnik: »Ali je gospod danes doma?«

Sluga: »Je. Prosim — kar naprej!«

Upnik: »Hvala Bogu, vendar pridem enkrat do svojega denarja.«

Sluga: »O tem pa resno dvomim. Kadar je namreč gospod doma, tedaj prav gotovo nima denarja.«

Jutri vsi hmeljarji na občni zbor hmeljarske zadruge!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica števil. 10.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najboljše. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo